

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-965/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Petri Hertelendi Lovrić, u pravnoj stvari tužiteljice Semke Hojdanić iz Karlovca, Ribi 3, OIB: 43495008297, koju zastupa punomoćnica Maja Buhin, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 03. lipnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice Maje Buhin, odvjetnice i punomoćnice tuženika Marije Vranješ, Su-248/203, dana 13. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. da isplati tužiteljici Semki Hojdanić iznos naknade neimovinske štete od 5.669,11 € zajedno sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od dana završetka liječenja 4. kolovoza 2025. pa do isplate, a koje kamate se određuju za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. da isplati tužiteljici Semki Hojdanić iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu od 870,00 €, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od dana završetka liječenja 4. kolovoza 2025. pa do isplate, a koje kamate se određuju za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d. da isplati tužiteljici Semki Hojdanić iznos imovinske štete za troškove liječenja u iznosu od 90,00 €, zajedno sa zateznim kamatama, tekućim na navedeni iznos od 09. travnja 2025. pa do isplate, a koje kamate se određuju za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. da isplati tužiteljici Semki Hojdanić pripadajući parnični trošak od 1.687,50 €, zajedno sa zateznim kamatama, tekućim od 13. srpnja 2026. pa do isplate, a koje kamate se određuju za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatom neimovinske štete od 530,89 eura sa zateznim kamatama, za isplatom troškova liječenja u iznosu od 235,00 eura sa zateznim kamatama te sa isplatom zateznih kamata na dosuđenu naknadu neimovinske štete te imovinske štete za tuđu pomoć i njegu za razdoblje od 25. travnja 2025. do 3. kolovoza 2025. kao i zahtjev za naknadom troška u preostalom iznosu preko dosuđenog.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 25. rujna 2024. kod poslodavca KM Kovnica d.o.o. zadobila ozljedu na radu kada joj je tijekom redovnog obavljanja poslova, pri odlasku u spremište radi zamjene zaštitnih rukavica, preko desnog stopala prešao viličar težine oko 13 tona. Ističe da joj je ozljeda priznata kao ozljeda na radu od strane HZZO-a te da je poslodavac u vrijeme štetnog događaja kod tuženika imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti. Navodi da je nakon ozljede liječena zbog kontuzije desnog stopala, a tijekom daljnjeg liječenja dijagnosticirana joj je i stres fraktura prve metatarzalne kosti desnog stopala, zbog čega je bila podvrgnuta dugotrajnom liječenju i poštediti. Nadalje ističe da je zbog posljedica štetnog događaja zatražila i psihijatrijsku pomoć zbog smetnji spavanja, ponavljajućih sjećanja na događaj te poteškoća s koncentracijom i pamćenjem. Smatra da joj pripada naknada neimovinske i imovinske štete. Navodi da je prije pokretanja postupka podnijela odštetni zahtjev radi mirnog rješenja spora, no do nagodbe nije došlo. Nakon provedenog medicinskog vještačenja podneskom od 2. veljače 2026. povisila je tužbeni zahtjev te potražuje 6.200,00 EUR na ime neimovinske štete, 870,00 EUR na ime imovinske štete, 325,00 EUR troškova liječenja, sa zateznim kamatama, kao i naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne spori da je tužiteljica bila zaposlena kod osiguranika KM Kovnica d.o.o. niti da je 25. rujna 2024. tijekom rada došlo do štetnog događaja. Također ne spori da je na dan štetnog događaja s poslodavcem imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti, pri čemu ističe da je ugovorena odbitna franšiza od 530,89 EUR koju, u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, treba odbiti od dosuđene naknade. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da okolnosti nastanka štetnog događaja nisu dovoljno razjašnjene te da nije utvrđeno je li tužiteljica postupala sukladno pravilima zaštite na radu. Smatra da medicinska dokumentacija ne opravdava visinu zatražene naknade neimovinske i imovinske štete, zbog čega predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova postupka.

3. U tijeku postupka sud je proveo dokaz uvidom u isprave koje su stranke dostavile u spis, proveo je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom

vještaku prof.dr.sc. Igoru Stipančiću, proveo je dokaz saslušanjem svjedoka Nikole Tomasovića, Zvonimira Potesaka te je saslušana tužiteljica kao stranka u postupku.

4. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu neimovinske i imovinske štete koju tvrdi da je pretrpjela uslijed ozljede na radu od 25. rujna 2024., za koju odgovornost tuženika temelji na polici osiguranja od odgovornosti sklopljenoj s njezinim poslodavcem.

6. Među strankama nije sporno da je tužiteljica u vrijeme štetnog događaja bila zaposlena kod osiguranika tuženika, da je 25. rujna 2024. tijekom rada došlo do štetnog događaja, da je ozljeda priznata kao ozljeda na radu te da je poslodavac na dan štetnog događaja kod tuženika imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti.

Sporno je postoji li odgovornost osiguranika, odnosno tuženika za nastalu štetu, postoje li okolnosti koje isključuju ili umanjuju njegovu odgovornost, kao i opseg i visina štete koju tužiteljica potražuje.

7. Odgovornost tuženika temelji se na odredbi čl. 111. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje: ZR) i čl. 25. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ br. 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje: ZZR), prema kojima poslodavac odgovara po načelu objektivne odgovornosti, osim ako dokaže postojanje zakonom propisanih razloga za oslobođenje ili umanjeње odgovornosti.

8. Svjedok Nikola Tomašović iskazao je da je bio zaposlen kod poslodavca kao viljuškarist te da poznaje tužiteljicu s posla. Naveo je da je kritičnog dana upravljao viličarom u proizvodnji te da nije vidio sam trenutak nastanka nezgode, već je tužiteljicu uočio kada je već ležala na podu s nogom uklještenom ispod velikog viličara, zbog čega je vozaču viličara signalizirao da zaustavi vozilo, nakon čega su tužiteljici pomogli osloboditi nogu. Iskazao je da je tužiteljica radila na peračici dijelova, a mjesto nezgode nalazilo se oko 20 metara od njezinog radnog mjesta te ne zna iz kojeg se razloga ondje nalazila, pretpostavljajući da je možda išla po zaštitne rukavice ili u garderobu. Naveo je da se viličar kretao unutar označenog transportnog puta, da su oznake mjestimice bile izlizane te da pretpostavlja kako se tužiteljica nalazila u mrtvom kutu vozača, ali o tome nema neposrednih saznanja. Također je iskazao da se radnici načelno ne smiju kretati transportnim putem.

9. Svjedok Zvonimir Potesak iskazao je da je u vrijeme štetnog događaja bio voditelj smjene i neposredno nadređen tužiteljici, ali da sam događaj nije vidio, već je došao kada je tužiteljica već ležala na podu. Naveo je da je tužiteljica radila na stroju peračici te da su se radnici uobičajeno kretali proizvodnom halom, uključujući i transportne putove za viličare, budući da su pojedini radni zadaci zahtijevali prelazak preko njih, pa oni u praksi nisu bili strogo zabranjeni za pješake. Iskazao je da se u blizini mjesta nezgode nalazila pješačka zebra, da je mjesto ozljeđivanja bilo oko 20

metara udaljeno od radnog mjesta tužiteljice, dok se spremište sa zaštitnim rukavicama nalazilo oko 50 metara od njezina radnog mjesta. Naveo je da su se zaštitne rukavice mijenjale prema potrebi, da nema saznanja je li tužiteljica u trenutku nezgode nosila čepiće za uši te da ne može sa sigurnošću odgovoriti smiju li se radnici prema pravilima zaštite na radu kretati transportnim putovima za viličare jer nije stručnjak zaštite na radu.

10. Tužiteljica Semka Hojdanić iskazala je da je kritičnog dana po nalogu vođitelja smjene s preše premještena na peračicu te je, zbog zamazane zaštitne rukavice, krenula prema spremištu po nove, što je tijekom rada bilo uobičajeno činiti više puta dnevno. Navela je da se kretala uobičajenim putem kojim su se kretali i ostali radnici, da oznake transportnih putova nisu bile vidljive te da ju je s leđa udario veliki viličar kojeg nije vidjela, nakon čega je pala i izgubila svijest. Iskazala je da u vrijeme nezgode na tom mjestu nije postojala pješačka zebra, već je naknadno iscrtana. Nadalje je navela da je zbog ozljede bila na bolovanju godinu dana, u početku se kretala uz pomoć štaka te joj je bila potrebna pomoć kćeri. Potvrdila je da je bila osposobljena za rad na siguran način, da je u trenutku nezgode nosila čepiće za uši te da su se radnici i nadređeni uobičajeno kretali i trasama kojima su prometovali viličari, pri čemu se ne sjeća da je tijekom osposobljavanja bilo posebno naglašeno kojim se putovima smiju, odnosno ne smiju kretati.

11. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Nikole Tomašovića kao vjerodostojan jer je logičan, životan i u bitnim dijelovima podudaran s obrascem prijave ozljede na radu te ostalom dokumentacijom sastavljenom neposredno nakon štetnog događaja. Iako svjedok nije neposredno vidio sam trenutak naleta viličara, njegov iskaz potvrđuje okolnosti neposredno nakon nezgode, odnosno da je tužiteljica zatečena s nogom uklještenom ispod viličara te da ju vozač viličara prethodno nije uočio. Njegov iskaz također potvrđuje da se nezgoda dogodila na transportnom putu kojim se kretao viličar.

12. Sud je vjerodostojnim ocijenio i iskaz svjedoka Zvonimira Poteska, koji također nije bio neposredni očevidac, ali je uvjerljivo iskazao o organizaciji rada u proizvodnoj hali. Iz njegova iskaza proizlazi da su se radnici u svakodnevnom radu uobičajeno kretali i transportnim putovima namijenjenima kretanju viličara kada je to zahtijevao radni proces, budući da ti putovi u praksi nisu bili strogo odvojeni niti je radnicima bilo zabranjeno njihovo korištenje. Njegov iskaz podudara se s iskazom tužiteljice te okolnostima navedenim u prijavi ozljede na radu i ostaloj dokumentaciji poslodavca.

13. Sud je prihvatio i iskaz tužiteljice jer je dosljedan, životan i potkrijepljen provedenim dokazima. Njezini navodi da je prema nalogu nadređenog premještena na drugo radno mjesto, da je krenula po nove zaštitne rukavice koje je tijekom rada bilo potrebno mijenjati te da se pritom kretala uobičajenim putem, potvrđeni su sadržajem prijave ozljede na radu, izjavom danom neposredno nakon događaja te iskazom svjedoka Poteska o načinu organizacije rada.

14. Slijedom navedenog, sud nije prihvatio prigovor tuženika da tužiteljica nije dokazala okolnosti nastanka štetnog događaja ili da je postupala protivno pravilima zaštite na radu. Naime, niti jedan provedeni dokaz ne potvrđuje da je tužiteljica koristila nedopušteni put kretanja ili postupala protivno uputama poslodavca. Naprotiv, iz iskaza svjedoka Zvonimira Poteska proizlazi da su se radnici uobičajeno kretali i

transportnim putovima za viličare kada je to zahtijevao radni proces, dok iz prijave ozljede na radu proizlazi da je tužiteljica u trenutku nezgode išla po nove zaštitne rukavice, što je predstavljalo radnju povezanu s redovnim obavljanjem njezinih radnih zadataka. Tuženik nije predložio niti izveo dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je tužiteljica svjesno prekršila pravila zaštite na radu ili da je upravo takvo njezino postupanje bilo uzrok nastanka štetnog događaja, zbog čega je navedeni prigovor sud ocijenio neosnovanim.

15. Slijedom svega navedenog, sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke odgovornosti osiguranika, za koju na temelju ugovora o osiguranju odgovara tuženik.

16. Iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. Igora Stipančića proizlazi da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila nagnječenje desnog stopala s hematomom, a naknadnom dijagnostičkom obradom utvrđen je i stres prijelom prve metatarzalne kosti desnog stopala u fazi cijeljenja. Vještak je utvrdio postojanje uzročno-posljedične veze između štetnog događaja i zadobivene ozljede te provedenog liječenja, pri čemu je naveo da je ranije operativno liječena deformacija stopala mogla pridonijeti nastanku prijeloma na strukturno oslabljenom dijelu kosti. Ocijenio je da su kod tužiteljice zaostale trajne posljedice u vidu povremenih bolova pri opterećenju i duljem stajanju te blažeg oticanja stopala, zbog čega je životna aktivnost umanjena za 3 %. Nadalje je utvrdio da je tužiteljica trpjela primarni strah jakog intenziteta kratkotrajno, sekundarni strah umjerenog do jakog intenziteta kroz 3 dana, zatim umjereni strah do 7 dana, slabiji strah tijekom 5 tjedana te zabrinutost za ishod liječenja oko 2 mjeseca, dok je fizičke bolove jakog intenziteta trpjela 4 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, a manjeg intenziteta još 10 tjedana. Tuđa pomoć i njega bila joj je potrebna 6 tjedana po 2 sata dnevno te potom još 3 mjeseca po 1 sat dnevno, dok naruženja nema. U odnosu na troškove liječenja vještak je ocijenio da medicinska opravdanost računa obrta Fizio Plus ne proizlazi iz dostavljene dokumentacije, dok je trošak privatnog psihijatrijskog pregleda ocijenio medicinski opravdanim zbog dugog čekanja pregleda u okviru javnog zdravstvenog sustava.

17. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka kao stručan, jasan i uvjerljiv, budući da je utemeljen na medicinskoj dokumentaciji, a stranke na isti nisu imale primjedbi. Iz nalaza proizlazi postojanje uzročno-posljedične veze između štetnog događaja i zadobivenih ozljeda te opseg pretrpljenih bolova, straha, potrebe za tuđom pomoći i trajnih posljedica.

18. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da je tužiteljici uslijed štetnog događaja, povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, a čime joj je prouzročena neimovinska šteta (čl. 19. st. 2. u vezi čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 155/23, dalje: ZOO)). Sud je pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade imao u vidu odredbu čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO, vodeći računa o jačini i trajanju pretrpljenih fizičkih bolova i straha, trajanju liječenja, stupnju smanjenja životne aktivnosti, u opsegu kako je to utvrđeno nalazom sudskog vještaka, uzimajući u obzir i promjene u vrijednosti novca u odnosu na vrijeme donošenja orijentacijskih kriterija.

19. Imajući u vidu narav i težinu zadobivene ozljede, trajanje i intenzitet pretrpljenih fizičkih bolova i straha te trajno smanjenje životne aktivnosti od 3 %, kako proizlazi iz prihvaćenog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka, a vodeći računa o kriterijima iz čl. 1100. ZOO-a te svrsi pravične novčane naknade, sud ocjenjuje da tužiteljici pripada pravična novčana naknada neimovinske štete u ukupnom iznosu od 6.200,00 EUR, i to 2.400,00 EUR za pretrpljene fizičke bolove, 3.000,00 EUR za pretrpljeni strah te 800,00 EUR za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti.

20. Na temelju čl. 1095. st. 1. u vezi s čl. 1089. st. 2. ZOO-a sud je utvrdio da tužiteljici pripada i naknada imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege. Polazeći od nalaza i mišljenja vještaka, prema kojem je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć u ukupnom trajanju od 174 sata, te određujući cijenu sata nestručne tuđe pomoći slobodnom ocjenom sukladno čl. 223. ZPP-a u iznosu od 5,00 EUR, sud je tužiteljici dosudio 870,00 EUR na ime navedene štete.

21. Pri odmjeravanju pravične novčane naknade sud je posebno imao u vidu da se radi o ozljedi koja je tužiteljicu onemogućila u svakodnevnom funkcioniranju u trajanju od pune godine dana, da se u tom razdoblju kretala uz pomoć štaka i bila upućena na tuđu pomoć u ukupno 174 sata, da su kao trajne posljedice zaostali periodični bolovi i otekline pri opterećenju stopala uz trajno smanjenje životne aktivnosti od 3 %, te da psihičke posljedice događaja — u obliku poremećaja spavanja, ponavljajućih sjećanja i poteškoća koncentracije — nisu bile zanemarive, što sve zajedno upućuje na to da dosuđeni iznos nije nerazmjerno visok, već odgovara svrsi naknade iz čl. 1100. ZOO-a i revidiranim orijentacijskim kriterijima tumačenim u svjetlu individualnih okolnosti konkretnog slučaja.

22. Sud je tužiteljici priznao trošak privatnog psihijatrijskog pregleda u iznosu od 90,00 EUR, budući da je za navedeno dostavila račun te iz prihvaćenog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka proizlazi da je navedeni trošak bio medicinski opravdan. Nasuprot tome, zahtjev za naknadu preostalih troškova liječenja odbijen je kao neosnovan jer je vještak utvrdio da iz priložene dokumentacije ne proizlazi medicinska opravdanost troškova fizikalnih tretmana, niti njihova izravna povezanost s liječenjem posljedica predmetnog štetnog događaja.

23. Kako je policom osiguranja ugovorena odbitna franšiza u iznosu od 530,89 EUR, sud je dosuđenu naknadu neimovinske štete umanjio za navedeni iznos, sukladno uvjetima police osiguranja.

24. Tužiteljici na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu pripadaju zatezne kamate od dana 4. kolovoza 2025. kao dana završetka liječenja, sukladno čl. 29. st. 2. i čl. 1103. ZOO-a, dok se zahtjev za kamate za ranije razdoblje odbija kao neosnovan.

25. Slijedom navedenoga, tužiteljici je dosuđena neimovinska šteta od 5.669,11 eura, imovinska šteta za tuđu pomoć i njegu od 870,00 eura te imovinska šteta za troškove liječenja od 90,00 eura. Odbijena je sa iznosom neimovinske štete od 530,89 eura, za troškove liječenja u iznosu od 235,00 eura te sa dijelom zateznih kamata.

26. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. u vezi s čl. 155. ZPP-a. Prilikom odmjeravanja troškova sud je utvrdio sljedeće, da je tužiteljica u odnosu na

konačno postavljene tužbene zahtjeve sa visinom uspjeta u omjeru od 90%, dok je u odnosu na osnovu uspio u omjeru od 100%. S druge strane, tuženik nije uspio u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva, dakle 0%, dok je u pogledu visine uspio u omjeru od 10%. Stoga je sud za tužiteljicu utvrdio sljedeći omjer uspjeha: $90\% + 100\% = 190\% / 2 = 95\%$, a za tuženika: $00\% + 10\% = 10\% / 2 = 5\%$. Kada se od omjera uspjeha tužiteljice oduzme uspjeh tuženika preostane iznos od 90% uspjeha na strani tužiteljice.

27. Tužiteljici su odmjereni troškovi sukladno Tbr. 52. st. 1. u vezi s Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023) prema vrijednosti predmeta spora konačno postavljenog tužbenog zahtjeva od 7.395,00 eura. Tužiteljici je priznat trošak:

- sastava odštetnog zahtjeva od 200,00 eura (Tbr.32),
 - sastava tužbe od 200,00 eura (Tbr. 7/1),
 - sastava podneska od 27.8.2025. od 200,00 eura (Tbr.8/1),
 - pristupa na ročište 10.9.2025. od 200,00 eura (Tbr. 9/1),
 - sastava podneska od 2.2.2026. od 200,00 eura (Tbr.8/1),
 - pristupa na ročište 3.6.2026. od 200,00 eura (Tbr. 9/1),
- što ukupno iznosi 1.200,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 46)

i troškove vještačenja od 350,00 eura, te troškove pristupa svjedoka od 25,00 eura, trošak tužiteljice sve ukupno iznosi 1.875,00 eura, a razmjerni iznos tog troška prema uspjehu u parnici iznosi 1.687,50 eura.

28. Tužiteljica nema pravo na naknadu ostalih troškova jer iste snosi sama (podnesaka kojim dostavlja daljnju medicinsku dokumentaciju, dokaz o uplati predujma i zdravstveni karton).

29. Odluka o zateznim kamatama na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO.

30. Na temelju odredbe čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18) tužiteljica je oslobođena obveze plaćanja sudskih pristojbi u ovoj pravnoj stvari.

U Zagrebu 13. srpnja 2026.

Sutkinja:
Petra Hertelendi Lovrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi e-komunikacijom ili pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po punomoćnici
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088a-a7b01**

Kontrolni broj: **00f69-71d9e-15d9c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.